

มาเดินเล่นที่ชุมชนอะนะยะโคจิกัน

ชุมชนอะนะยะโคจิเป็นหนึ่งในชุมชนที่รวมตัวกันร้านค้าเก่าแก่แห่งเกียวโตซึ่งมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และรูปแบบการใช้ชีวิตและการค้าขายของผู้คนในชุมชนส่วนมากยังสอดคล้องกลมกลืนไปกับสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์. ร้านค้าเก่าแก่ในย่านชุมชนจำนวนมากมีความโดดเด่นทางศิลปะด้วยตัวอักษรของลวดลายฟูกันที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของศิลปินชื่อดังและนักเขียนที่มีชื่อเสียงต่างๆที่ฝากผลงานบนแผ่นไม้ป้ายชื่อร้านที่ติดอยู่บนตัวอาคาร เรายังมาเดินสังเกตป้ายเหล่านี้กันดูใหม่.

ข้อควรระวัง ในการเดินเที่ยวในชุมชน

คนในชุมชนยังคงอาศัยอยู่ในตัวอาคารโบราณที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ กรุณางดการถ่ายรูปบ้าน และกรุณาไม่ส่องมองเข้าไปในอาคารพักอาศัยของคนในชุมชน

1 คาเมะสุเอะฮิโร

ร้านขนมโบราณแห่งเกียวโต (ประเภทเคียวคาชิ) จัดตั้งในปี 1840 เป็นร้านที่ได้ไปจัดแสดงสินค้าในงานนิทรรศกาลที่กรุงปารีสในช่วงยุคเมจิ จุดเด่นของแผ่นไม้ที่เป็นป้ายชื่อร้านนั้น มีความพิเศษที่การตกแต่งรอบป้ายด้วยแบบพิมพ์ขนมของร้าน ในยุคต่างๆซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของขนมในร้าน

ป้ายไม้แกะสลัก

2 ชุนโปโด

ร้านเฮียวกที่มีมาตั้งแต่ปี1856. เฮียวกคือเทคนิควิธีการรักษาภาพเขียนหรืองานเขียนโบราณ โดยการสร้างกรอบด้วยการวางกระดาษไว้กับผืนผ้าซึ่งเป็นเทคนิคพิเศษที่มีมาแต่โบราณ. ป้ายชื่อร้านได้รับการเขียนและวาดสลักฟูกันโดย เซโฮ ทาเคอิจิ ศิลปินนักวาดภาพที่มีชื่อเสียงในญี่ปุ่น.

ป้ายไม้แกะสลัก

ไซโฮ ทาเคอิจิ (1864~1942)

ศิลปินผู้เป็นนักบุกเบิกงานภาพเขียนศิลปะร่วมสมัยญี่ปุ่น เป็นที่กล่าวขานกันว่า ภาพเขียนเกี่ยวกับสัตว์ของเขา นั้นสามารถสื่อสารนำเสนอไปถึงกลิ่นของสัตว์ที่ดูวาดในภาพ

3 ยาโอะซัง

ร้านมีโตะที่ก่อตั้งขึ้นในปี 1708. ในร้านมีป้ายชื่อร้านที่สร้างสรรค์โดย "โรซันจิน คิตะโอจิ" ซึ่งเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงทางศิลปะหลากหลายแขนงทั้งงานเครื่องปั้นดินเผาและนักชิมอาหาร. โดยป้ายที่เขียนสลักคำว่า「柚味噌」(ยูกิมิโตะ) เป็นสินค้าที่ขายดีของร้าน

ป้ายไม้แกะสลัก

โรซันจิน คิตะโอจิ (1883~1959)

หนึ่งในศิลปินผู้มีอิทธิพลมากที่สุด ในศตวรรษที่ยี่สิบ เขาเป็นศิลปินผู้มีความสามารถเชิงศิลปะที่หลากหลาย ทั้งงานศิลปะสลักตราประจำตัวจากหิน (เทนโคชู), นักวาดภาพ, ช่างปั้นเครื่องปั้นดินเผา, นักเขียนฟูกัน, ศิลปินงานเคลือบไม้, พ่อครัว และ นักชิมอาหาร

มีถนนสองสายหลักที่ตัดผ่านซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของชุมชนอะนะยะโคจิ

ชุมชนอะนะยะโคจินั้น มีอาคารทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เรียกว่า มาจิจะ. เป็นถนนของชุมชนอันเงียบสงบและเป็นที่ตั้งของร้านค้าเก่าแก่โบราณที่ตั้งมายาวนาน ถนนชั้นใจตั้งอยู่ทางใต้ของถนนอะนะยะโคจิ รายล้อมไปด้วยภูมิทัศน์อันสวยงามของเมือง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง "โทไกโด" ในสมัยเอโดะ ซึ่งเป็นเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางจากโตเกียวมายังเกียวโตมาแต่โบราณ (จุดเริ่มต้นที่เกียวโตและสิ้นสุดที่สะพานชั้นใจ(ชั้นใจโอฮาชิ)). นอกจากนี้ยังมีการเก็บอนุรักษ์ภูมิทัศน์การเรียงรายอาคาร(มาจินามิ) โดยรักษารูปแบบของอาคารในยุคโมเดิร์นญี่ปุ่นซึ่งเป็นอาคารที่ก่อสร้างด้วยอิฐแดง ถนนโออิเซะ ตั้งอยู่ทางเหนือ ของถนนอะนะยะโคจิ เป็นถนนที่ได้รับการขยายให้กว้างขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นฟูเมืองในช่วงยุคหลังสงคราม. สองฝั่งถนนได้ถูกเรียงรายด้วยต้นไม้และภูมิทัศน์ที่สวยงาม ถนนสายนี้จะครึกครื้นและเต็มไปด้วยผู้คนในช่วงเทศกาลก๊อง, เทศกาลอาโออิ และเทศกาลจิโด

พิพิธภัณฑวัฒนธรรมเกียวโต

พิพิธภัณฑวัฒนธรรมเกียวโตที่แสดงและบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองเกียวโต. ไม่เพียงแต่จัดแสดง ผลงาน คอลเลคชันทางประวัติศาสตร์ อันเป็นเอกลักษณ์ของเกียวโตแล้วยังมีภาพยนตร์อันเป็นผลงานชิ้นเอกต่างๆอีกด้วย. ในอาคารมีทั้งร้านอาหาร เครื่องดื่ม และ ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกต่างๆเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ และซื้อสินค้าของฝากที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว. ตัวอาคารส่วนหลักแต่เดิมนั้นได้ถูกใช้งานเป็นอาคารแห่งสำนักงานธนาคารญี่ปุ่น ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นอาคารที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์โดยรัฐบาลญี่ปุ่นก่อนที่จะนำมาใช้งานเป็นพิพิธภัณฑวัฒนธรรมเกียวโตในปัจจุบัน.

เวลาเปิด ปิด พิพิธภัณฑ : อ-อา เวลา 10:00-19:30 น. (ลงทะเบียนเข้าชมได้ถึง 19:00 น.)
 นิทรรศการพิเศษ: อ-พฤ,ส-อา 10:00-18:00 น. (ลงทะเบียนเข้าชมได้ถึง 17:30 น.)
 วันหยุดพิพิธภัณฑ : ทุกวันจันทร์ และ วันหยุดสิ้นปีและวันหยุดปีใหม่ (28 ธันวาคม - 3 มกราคม)
 ค่าเข้า: ผู้ใหญ่ : 500 เยน /นักศึกษามหาวิทยาลัย : 400 เยน / เด็กเล็กถึงนักเรียนมัธยม เข้าฟรี
 HP : <http://www.bunpaku.or.jp>

4 ไฟตะเกียงแก๊ส

ไฟตะเกียงแก๊ส เป็นสัญลักษณ์ของการพัฒนาชุมชนอะนะยะโคจิ หรือ มาจิจิคุริ.บริษัทแก๊สแห่งเกียวโตที่เป็นสำนักงานแรกได้ก่อตั้งขึ้นที่บริเวณย่านนี้ในปี 1909.เปรียบเสมือนสถานที่แห่งต้นกำเนิดแก๊สของเกียวโต

5 ไซฮอนโด

ร้านค้าที่ตั้งขึ้นในช่วงต้นของยุคเมจิ. สินค้าในร้านได้แก่อุปกรณ์วาดเขียนสีน้ำ จานสี และฟูกัน สำหรับวาดภาพ. โดยเนื้อสีนั้นผลิตจากวัสดุธรรมชาติด้วยเทคนิคโบราณ. ป้ายร้านได้รับการเขียนและวาดฟูกันโดยศิลปินผู้มีชื่อเสียง เทสไซ โทมิโอกะ ผู้เป็นลูกค้าของร้าน.

เทสไซ โทมิโอกะ (1836~1924) นักเขียน ศิลปินนักวาดภาพแห่งลหริงจิว ในยุคเมจิและไทโช

ป้ายไม้แกะสลัก

6 ความมิจิยะ

ร้านขนมและโชบะ ซึ่งค้าขายมาตั้งแต่สมัยเอโดะ ขนม "โชบะโบรุ"ซึ่งเป็นขนมสูตรเฉพาะของร้าน เริ่มขายในยุคเมจิ ป้ายร้านได้รับการเขียนและวาดโดย เทนโค นิชิตะ นักคิด และ นักเทศน์

เทนโค นิชิตะ (1872~1968) นักการเมือง, นักเทศน์ และ นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ซึ่งก่อตั้ง กลุ่มโอโตเอน

ป้ายไม้แกะสลัก

